

विस्तारे च “मौर्वी धनुषि चातता” रघुः । यदुत
पुनरात्मानुभूतिमोषणं सायामयमोगैश्वर्यं सेवातनूतं”
भाग० ५।२४।२२ “इदं ते लोभान्मस्य खेष्टितं चेतसि
चमत्कारमातनोति” प्रबोध० च० । [किरणावली ।
वि+धा+विशेषेण विस्तारे । “व्यातिने किरणावलीमुद्यनः”
उद्+ऊर्ध्वतो विस्तारे उत्तानः ।

प्र+प्रकर्षेण विस्तारे । “फलं प्रकल्प्य पूर्वं हि ततो यज्ञः
प्रतायते” भा० शा० ६।१२ श्लो० । “तदुरीकृत्य कति-
भिर्वाचस्पत्यं प्रतायते” साधः । पक्षे प्रतन्यते ।

वि+विशेषेण विस्तारे वितानः (पङ्कजं देखोया) “यथा लूता
आतानवितानाभ्यामिति” देदान्प्र० ।

सम्+सम्यग्विस्तारे सन्नानः सन्नतिः सन्नतम् “सन्नता
शुशुभे भूमिः” रामा० स० १४ अ० ।

तन उपकारे अज्ञायां आघाते च वा०चुरा० उभ० पक्षे आ०
सक० शब्दे अक० सेट् । तानयति ते तनति अतीतनन् त
आतानीत् अतनीत् । व्युपसर्गात् दैर्घ्ये अक० दीर्घीक-
रणे सक० । वितानयति दीर्घा भवति दीर्घं करोति
वा । “वितानयति यः कीर्त्तिं वितनत्यसलं यशः” कवि-
रहस्यम् “अयं वेदे गणव्यात्यसात् दिया० घोषा घोषा-
दिन्द्राय तन्यति ब्रुवाणः” ऋ० ६।१८।२ । “तन्यति
शब्दं करोति” भा० । चौरादिकस्य अदन्तत्वमिति तन-
यितुशब्दार्थे माधवः तनयितुशब्दे दृश्यम् ।

तनय पुंस्त्री० तनोति कुलम् तन-कयन् । १३ले । २३हृत्तरि,
श्चक्रकुल्यायां, (चाकुल्या) लतायां, ४४तकुमायांश्च
स्त्री टाप् । “अथैनमद्रे स्तनया शुशोच” कुमा० । तन-
याशब्दस्य प्रियादिषु पाठात् पूर्वपदस्य न पुंवत् । तनया
जाता अस्य तनयाजातः इत्यादिः ।

पू० लम्नावधिकपञ्चमस्थाने पु० । “जनयति तनयमवनसुप-
गतः” ह० स० ।

तनयितु पु० चु० स्तन-शब्दे इत् लु प्रणे० सलोपः अदन्तचुरा०
तन-शब्दे इत् लु माधवः । १३अथनौ “अग्निं पुरा तन-
यितोरचित्तात्” ऋ० ४।११ । “तनयितुरग्निः” भा०
२मेघे च “एकपात्तनयितुरर्णवः” ऋ० १०।६६।११ । “तन-
यितुर्मेघः” भा० ।

तनस् पु० तनोति वंशम् तन-असन् । पौत्रादौ “मा शेषसा
मा तनसा” ऋ० ५।७०।४ । “तनसा पौत्रादिना” भा०

तना स्त्री तन-अच् टाप् । धने निघण्टुः ।

तनादि पु० पा० धातुपाठोक्ते धातुगणे । स च धातु-

पाठे वीपदेनेन तत्सूचकं द इत्यनुबन्धयुक्ततया पठितः -

“तनादिक्ञभ्यउः” । “तनादिभ्यस्तथासोः” पा० । तनादौ
गणे पठितः ठक् । तानादिक् तद्गुणपरिते धातौ ।

तनिका स्त्री तन्यते धातुनामनेकार्थत्वात् बध्यते अतया
करणे इन् संज्ञायां कन् कापि अतइत्त्वम् । बन्धन-
रञ्चौ शब्दार्थचि० ।

तनिमन् पु० तनोर्भायः तनु+इमनिच् । १तनुत्वे, २काश्ये
च । “विरलातपस्तिमानमभजत” काद० । तनयति तनुं
करोति तनु+णिच् इमनिच् डिङ्ङावे टिलोपः ।
श्यकति । “अथ पार्श्वयोरथ तनिन्नोऽथ दृक्कयोः” शत०
ब्रा० १।८।१।७ । “तनिन्नः यजतः” भा० तस्य तनू-
करणात् तथात्वम् ।

तनिष्ठ लि० अयमनयोरतिशयेन तनुः तनु+इठन् डिङ्-
ङ्गावः । द्वयोर्मध्ये एकस्मिन् अतिशयेन तनौ । वेदे
अङ्ङभ्यो निबृंरणेऽपि इठन् । २वङ्ङनां मध्ये एकस्मिन्,
अतिशयेन तनौ च “एतेषां लोकानां अन्तरिक्षलोक-
स्तिष्ठः” शत० ब्रा० ७।१।२० । लोके तु तत्पार्थे
इयस्यन् तनीयानित्येव ।

तनीयस् लि० वङ्ङनां मध्येऽयमतिशयेन तनुः इयस्यन्
डिङ्ङत् । वङ्ङनां मध्ये एकस्मिन् अतिशयेन तनौ
“पक्षुपुच्छानि तनीयांसीव” शत० ब्रा० ८।७।११ स्त्रियां
ङीप् ।

तनु स्त्री तनोति कर्म काश्यं वा तन-उन् । शरीरे अमरः
२त्वचि राजनि० । “तनुभिरवतुवृक्षाभिरपामिरीशः”
शकु० । “तनौ मसुस्तनू न कैटभद्विषः” “वभार वाष्पैर्हि-
गुण्णीकृतं तनुः” साधः । वा ऊङ् । तनुः इत्यपि तत्पार्थे
तनूजः । १३शे ४अत्ये १विरले च लि० मेदि० । “तनुलोम-
केशदशनं सृङ्ङीसृङ्ङेत् स्त्रियम्” मनुः । स्त्रियां वा ङीप्
तन्वी । “तव तन्वि । कुचावेतौ नियतं चक्रवर्त्तिनौ” उद्भटः ।
सा च ६कण्ठभाष्यांभेदे “शैब्यस्य च सुतां तन्वीं रूपेणा-
प्सरसां समाम्” हरिवं० १।१८ अ० । “भूतसुनीनैर्यति-
रिह भतनामतभौ भतनाच यदि भवति तन्वी” ह०र०
उक्ते चतुर्विंशत्यक्षरपादके ७छन्दोभेदे च तनोर्भायः तनु
तनुता काश्यं स्त्री “तनुतां दुःखमनङ्ग भोक्ष्यति” कुमा०
“सर्वाणि तनुतां यानि जलानि जलदक्ष्ये” हरिवं०
१८२५। तनुत्व तत्पार्थे न० । योगशास्त्रोक्तेषु दग्धवीजभा-
वेषु अपरोहोपापक्षेषु पञ्चविंशतादिषु “अविद्या क्षलसत्तरेषां
प्रसृततुविच्छिन्नोदाराणाम्” पात० सू० । “दग्धवी-